

بهترین شهرهای اروپا از جنبه تجارت و کسب و کار

The Best Cities in Europe in Terms of
Business and Transactions

موسسه جهانی کوشمن واکفیلد^(۱) که شهرهای جهان را سالانه براساس معیارهای مربوط به کسب و کار می‌سنجد، گزارش وضعیت شهرهای اروپایی را در سال ۲۰۰۹ در زمینه تجارت و کسب و کار اعلام کرد. معیارهایی که این موسسه از آنها برای سنجش وضعیت شهرها استفاده می‌کند، عبارتند از: راحت بودن ورود به بازار اقتصادی شهر و همچنین دسترسی آسان مشتریان و مصرف‌کنندگان (این عامل که از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر مکان‌گزینی فعالیت‌ها و توانایی جذب کارکنان ماهر است از شهری به شهر دیگر متفاوت می‌باشد) و کیفیت سیستم‌های حمل‌ونقل و فن‌آوری اطلاعات.

بر این اساس، لندن در سال ۲۰۰۹ همچون سال ۲۰۰۸ در رتبه اول قرار گرفته است و پاریس با یک رتبه پایین‌تر در مکان دوم قرار دارد. البته در سال ۲۰۰۹ فاصله این دو شهر بیشتر شده است. طبق اطلاعاتی که این موسسه ارائه کرده است، تعدادی از شهرهای اروپایی طی سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۹ با روندی فزاینده و تعدادی از آنها با روندی کاهنده در این زمینه مواجه شده‌اند. جدول زیر وضعیت جایگاه این شهرها را در سال‌های ۱۹۹۰، ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ نشان می‌دهد.

طی سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۰۹ بیرمنگام رشد قابل توجهی داشته است؛ به گونه‌ای که با هفت پله ارتقا به مکان چهاردهم جدول صعود کرده است.

بارسلونا نیز پس از برگزاری المپیک در سال ۱۹۹۲ همچنان رشد مناسبی داشته است. طی سال‌های اخیر بارسلونا، برلین و مادرید به‌عنوان شهرهای جهانی موفق بوده‌اند. البته از آنجا که اسپانیا نسبت به دیگر کشورهای اروپایی در مواجهه با بحران اقتصاد جهانی بیشتر آسیب دیده است، پیش‌بینی می‌شود طی سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ با افول اقتصادی در شهرهای این کشور مواجه شویم.

یکی از مهم‌ترین فاکتورهای تأثیرگذار بر استقرار

شرکت‌های خارجی در شهرهای بزرگ، میزان ارتباط با آنها با دیگر نقاط دنیاست. در حقیقت شرکت‌های بزرگ تلاش می‌کنند در شهرهایی مستقر شوند که بیش از دیگر شهرها امکانات لازم برای اتصال آنها به دیگر نقاط جهان را فراهم کند. به نظر می‌رسد در سال‌های آینده، این عامل

به عنوان تأثیرگذارترین عامل در جذب شرکت‌های بزرگ، بر جایگاه شهرهای جهانی، تأثیری بیش از پیش بگذارد.

پی‌نوشت:

1-Cushman Wakefield

نام شهر	جایگاه شهر در سال ۱۹۹۰	جایگاه شهر در سال ۲۰۰۸	جایگاه شهر در سال ۲۰۰۹
لندن	۱	۱	۱
پاریس	۲	۲	۲
فرانکفورت	۳	۳	۳
بارسلونا	۱۱	۵	۴
بروکسل	۴	۴	۵
مادرید	۱۷	۷	۶
مونخ	۱۲	۹	۷
آمستردام	۰	۶	۸
برلین	۱۵	۸	۹
میلان	۹	۱۳	۱۰
ژنو	۸	۱۱	۱۱
هامبورگ	۱۴	۱۷	۱۲
زوریخ	۷	۱۰	۱۳
بیرمنگام	—	۲۱	۱۴
دوسلدورف	۶	۱۲	۱۵
منچستر	۱۳	۱۴	۱۶
لیسبون	۱۶	۱۶	۱۷
دوبلین	—	۱۵	۱۸
لیون	۱۸	۱۸	۱۹
استکهلم	۱۹	۲۰	۲۰
پراگ	۲۳	۱۹	۲۱
رم	—	۲۵	۲۲
ورشو	۲۵	۲۴	۲۳
لیدز	—	۲۸	۲۴
کپنهاگ	—	۲۳	۲۵
بوداپست	۲۱	۲۲	۲۶
استانبول	—	۲۹	۲۷
وین	۲۰	۲۶	۲۸
گلاسکو	۱۰	۲۷	۲۹
بخارست	—	۳۱	۳۰
هلسینکی	—	۳۰	۳۱
مسکو	۲۴	۲۲	۳۲
اسلو	—	۳۳	۳۳
آتن	۲۲	۳۴	۳۴

منبع: www.citymayors.com

فریناز درخشان*

نگاهی به وضعیت بورس در کلان شهرها

مقایسه بورس تهران با اعضای فدراسیون جهانی
بورس‌های اوراق بهادار در سال ۲۰۱۰^(۱)

A Glance at Stock Market Status in
Metropolises

مقدمه:

روی آوردند؛ برای مثال بانک‌ها و موسسات مالی از اموال رهنی مشتریان استفاده نموده، خانه‌های آنها را جهت بیمه اوراق قرضه ارزیابی و کارشناسی می‌کردند، این اوراق بهادار رهنی (وام‌ها) بسته‌بندی شده، جهت تأمین سرمایه فروش به موسسات تأمین سرمایه، بانک‌های خارجی، شرکت‌های بیمه، اشخاص و موسسات تأمین مالی می‌رفت. پس از آن، خریداران از این وجوه وام استفاده کرده، در نتیجه لایه‌ای دیگر از بدهی به وجود می‌آمد. به تدریج بیشتر وام‌گیرندگان آمریکایی با مشکل عدم توانایی در بازپرداخت اوراق بهادار رهنی مواجه شدند که همین امر موجب سقوط هرم بدهی گردید. این مشکل زمانی نمود پیدا کرد که دو صندوق پوشش ریسک بازارهای مسکن آمریکا در ژوئن ۲۰۰۷ سقوط کرد. پس از آن، قیمت مسکن در آمریکا کاهش یافته، باعث تحمیل زیان‌های عظیمی در اوراق بهادار رهنی مربوط به دارایی‌های مشتقه نگهداری شده

بحران مالی سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۰۹ در حالی در سال ۲۰۰۷ ظاهر شد که ریشه در اواخر قرن بیستم داشت. رونق بازارهای سهام، مسکن، نقدینگی زیاد، نرخ بهره پایین و بازارهای مالی کم‌نوسان از مشخصه‌های اقتصاد جهانی در دوره قبل از بحران بود. موج اول بحران مالی در آمریکا با سقوط برادران لهن، یکی از بزرگ‌ترین موسسات تأمین مالی در آمریکا، آشکار کردن بیمه اوراق قرضه (CDS) و وقوع بحران‌های اقتصادی در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه همراه بود.

نرخ بهره پایین متداول در آمریکا و مناطقی از اروپا، انگیزه‌ای برای صنعت مالی جهت درآمدزایی و همچنین برای متقاضیان مسکن و مصرف‌کنندگان وام درجه دو با پیشینه اعتباری کم به وجود آورد. بانک‌ها و موسسات مالی به نوبه خود به فرآیند تبدیل دارایی‌ها به اوراق بهادار